

De oudste vermelding vond ik in Fritz RÜHL "Die palaearktischen Gross-Schmetterlinge und ihre Naturgeschichte" (1895) waar hij schrijft : "Die Augenpunkte fehlen immer oder treten nur ausserordentlich selten auf denn unter den vorliegenden 85 Stücken weist keines auch nur eine Spur davon auf." Deze vorm werd in 1908 door HOFNER in Jahrb. Naturh. Landesmus. Kärnten, 27, p. 205 beschreven als f. punctata, volgens exemplaren behorende tot ssp. eupompa FRUHSTORFER (= fasciata SPULER), dat in de oostelijke Alpen zijn hoofdverspreidingsgebied heeft : "eine Form mit drei bis vier schwarzen Punkten in der Fleckenbinde o und o welche ich punctata nenne." Warren noemt deze afwijking in zijn "Monograph of the Genus Erebia" (1936) : "an extremely rare aberration." Een afbeelding heb ik nergens gevonden. Zelfs Warren zal waarschijnlijk geen exemplaar te zijner beschikking gehad hebben om in zijn rijk geïllustreerde monografie te laten afdrukken.

Het is misschien vermetel om aan de hand van een paar exemplaren een besluit te treffen. Maar het is toch wel eigenaardig dat twee van de vier exemplaren, die door de vinder op dezelfde plaats en op hetzelfde tijdstip gevangen werden, deze eigenschap bezitten. Zouden wij hier te doen hebben met een erfelijk kenmerk, dat in de populatie van Galtür enkel bij de wijfjes tot uiting komt? Verder onderzoek dringt zich op!

A. Janssen

Résumé : M. L. METS a capturé 2 femelles de la forme punctata HOFNER de Erebia pharte HUBNER à Galtür, Tirol (Autriche) le 25-7-1977. Cette forme individuelle est extrêmement rare.

Summary : Mr. L. METS captured 2 females of the rare individual form Erebia pharte HUBNER f. punctata HOFNER at Galtür, Tirol (Austria) on 25th July 1977.

INTERESSANTE VLINDERWAARNEMINGEN

Op 3 augustus 1977 ving S. VAN CLEYNENBREUGEL te Bonheiden een exemplaar van Gonepteryx rhamni L. (Pieridae), dat abnormaal getekend was. De vleugels vertoonden zowel vrouwelijke als mannelijke kenmerken en dit in een onregelmatig patroon. Het betreft dus zeker geen gynandromorf; hoogstens kan men spreken van een sexuele mozaïek. Jammer genoeg zijn de gele en groene kleuren van Gonepteryx niet voldoende contrastrijk om van het betreffende exemplaar een foto te tonen.

Pyrgus malvae L. (Hesperiidae) was in de lente zeer talrijk op verschillende plaatsen in de Gaume. In mei en juni 1977 nam ik tientallen exemplaren waar te Buzenol, Chantemelle, Udange en Vance. Onder de normaal getekende exemplaren kwamen er ook heel wat voor waarvan de witte vlekjes sterk vergroot waren, zoals op het gefotografeerde dier, Buzenol, 27 mei 1977. Het betreft f. taras BERGSTRASSER.

W.O. De Prins